

perhaps some Dutch dentist might like to spend a holiday in my home for a while.

Naam en adres van de betrokken collega zijn de Redactie bekend.

AMERIKA

CURSUS IN ENDODONTIE

De New York University's College of Dentistry maakt bekend, dat zij een cursus van 40 werkuren zal geven op het gebied van de behandeling van vitale en non-vitale gebits-elementen. Er is keuze voor een week met volledige werkdagen of twee weken voor alleen ochtend-cursussen te beginnen met maandag 9 maart. De leiding berust bij Dr. MORRIS AUERBACH. De cursus wordt gegeven in het nieuwe gebouw 421 First Avenue in Manhattan. Inlichtingen Postgraduate Division bij genoemd adres.

De World Medical Association heeft de behoefte aan een internationaal erkend embleem op automobielen van artsen erkend. Zij heeft daartoe het in Nederland gebruikelijke rode esculaap-teken gekozen, dat thans dus in alle landen gelijkelijk zal worden ingevoerd.

INGEZONDEN

Geachte Redactie,

In het decembernummer van het Tijdschrift voor Tandheelkunde is een verslag opgenomen van de Rapporten van de Gezondheidsraad, inzake de tandheelkundige voorzieningen. Zoals bekend, hadden in de commissie die dit rapport heeft opgesteld, ook een aantal vooraanstaande tandartsen zitting.

Aangezien het 124 pagina's omvattende rapport in het T.v.T. tot 9 bladzijden is gecomprimeerd ^{*}, is het duidelijk, dat een polemieek over het *gehele* rapport ondoenlijk is, ofschoon diverse uitspraken wel tot een wederwoord aanleiding kunnen geven. Over een bepaalde passage uit het rapport menen de controlerende tandartsen echter niet te mogen zwijgen.

Op pagina 856 n.l., daar waar gesproken wordt over de tegemoetkoming in de kosten van gebitsregulatie door de ziekenfondsen, lezen we:

„Het T.C.I. heeft te dien aanzien richtlijnen opgesteld . . . Die richtlijnen getuigen niet van deskundige opzet . . .”

Nu kan men natuurlijk altijd van mening verschillen over de deskundigheid van een bepaalde instelling, commissie, of van één of meerdere personen.

Daarom zouden wij, naar aanleiding van deze passage uit het rapport, gaarne het volgende willen stellen.

^{*} Deze voorstelling is niet juist. Het verslag omvat in totaal bijna 13 bladzijden druks in kleine letter. Het eerste rapport telt plus minus 31.600 woorden, het betreffende verslag ongeveer 6000. Dit laatste is dus een samenvatting, die de inhoud van het rapport tot een vijfde heeft teruggebracht en niet tot bijna één-veertiende, gelijk wordt gesuggereerd. Het behoeft derhalve een polemieek over het gehele rapport geenszins in de weg te staan. (Red.)

De controlerende tandartsen hebben destijds, in nauw overleg met de tandheelkundig adviseur bij de Ziekenfondsraad, een aantal richtlijnen opgesteld, in een eerlijke poging om enige orde te scheppen in de chaos, waarin de toewijzing van de ziekenfondsbijdragen dreigde te geraken.

Na met behulp van deze richtlijnen meer dan 20.000 aanvragen te hebben behandeld, waarbij twijfelgevallen steeds onderwerp van discussie waren tijdens de maandelijksse bijeenkomsten van de contr. tandartsen, zijn wij van mening dat, zolang geen betere richtlijnen voorhanden zijn, bij de toewijzing van ziekenfondsbijdragen rechtvaardig en billijk is en wordt gehandeld.

De aan een bij uitstek deskundige op het gebied van de orthodontie gestelde vraag om ten deze *beter*e richtlijnen te willen opstellen, heeft tot nog toe geen enkel tastbaar resultaat opgeleverd.

Enige regels verder lezen we:

„In de praktijk blijken de toewijzingen *volstrekt willekeurig* te geschieden”.

Wij zijn van mening dat een belangrijke commissie in een officieel rapport aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid wel over gedocumenteerd bewijsmateriaal dient te beschikken, om tot de pertinente uitspraak te mogen komen, dat de toewijzingen *volstrekt willekeurig* geschieden.

Aangezien ons hiervan tot nu toe nooit iets is gebleken, menen wij een woord van ernstig protest te moeten laten horen tegen een dergelijke kwalificatie in een rapport aan de Minister, dat inmiddels ook de Staten Generaal heeft bereikt.

Met dank voor de verleende plaatsruimte,

Hoogachtend,

Het college van controlerende tandartsen.

Naschrift van de Redactie.

Van orthodontische zijde wordt ten aanzien van het vorenstaande het volgende opgemerkt:

Hoewel het betreurd kan worden dat het college van controlerende tandartsen in de vorm van een „ernstig” protest meent te moeten opkomen tegen een vermeende aanval of kritiek zijn beleid betreffende, geheel onbegrijpelijk is dit niet.

Er mag evenwel worden verwacht dat een college dat uit hoofde van zijn functie dagelijks veel kritiek zal moeten leveren, daarnaast ook enige zelfkritiek zal bezitten. Wat is het geval?

Het is algemeen bekend, dat de toewijzingen inderdaad volstrekt willekeurig geschieden.

Its geheel anders is, of men dit het college van controlerende tandartsen zou mogen verwijten, zoals het door hen wordt voorgesteld, althans wordt opgevat.

Voor een goed begrip valt allereerst te constateren dat deskundigen unaniem van mening zijn, dat de richtlijnen in de tegenwoordige vorm veel moeilijkheden opleveren. In dit geval mag de lezer de volledige tekst van het rapport over dit onderwerp niet worden onthouden, omdat in het ingezonden stuk van de controlerende tandartsen alleen passages worden aangehaald en aldus uit hun verband gelicht waardoor een verkeerde indruk zou kunnen worden gewekt.

In het betreffende rapport, waarvan ons inzage is verstrekt, wordt gezegd:

„De Stichting „Tandheelkundig Controle Instituut” heeft in overleg met de

ziekenfondsen voor intern gebruik richtlijnen opgesteld en nagegaan welke gevallen voor een restitutie in aanmerking komen.

Deze zijn:

1. alle gevallen van verhemeltespleet;
2. alle gevallen van verhemelte bijten;
3. dekbeet, waardoor laesie der weke delen;
4. erfelijke distaalbeet;
5. open beet, waardoor onvoldoende kauwvermogen;
6. zodanige tandstand, dat én het kauwvermogen én de spraak in ernstige mate zijn gestoord.

De opstelling van deze punten zonder meer getuigt niet van een deskundige opzet; immers tot de opgesomde anomalieën kan men vrijwel alle afwijkingen rekenen. Uit de aard der zaak zal het wel de bedoeling zijn om alleen de ernstige afwijkingen, welke dus over het algemeen moeilijk te behandelen zijn en veel inzicht en behandelingservaring vereisen, voor restitutie in aanmerking te doen komen.

In de praktijk blijkt dan ook dat dank zij of ondanks deze richtlijnen de toewijzingen volstrekt willekeurig geschieden. In sommige districten komen veel behandelingen voor financiële tegemoetkoming in aanmerking, in andere geschiedt dit zelden of nooit. De toestand is in hoge mate onbevredigend en geeft aanleiding tot allerlei moeilijkheden."

Dat deze richtlijnen niet bevredigend zijn is ook aan de controlerende tandartsen bekend. Het is daarom dat zij steeds weer aandringen op betere normen van de zijde der orthodontisten. Het aanbevelen van nieuwe richtlijnen hangt evenwel nauw samen met een rapport van de Specialisatie Commissie dat bij het H.B. van de Ned. Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde is ingediend en hetwelk om allerlei redenen tot nu toe niet breedvoerig in behandeling is kunnen komen.

Nieuwe criteria zullen dus óf moeten samenhangen met een plan voor de toekomstige ontwikkeling van de sociale orthodontie in Nederland óf op een andere wijze moeten worden herzien.

Naar onze mening treft het college van controlerende tandartsen volstrekt geen blaam wanneer de toewijzingen thans nog volstrekt willekeurig geschieden. Dat kan nu eenmaal niet anders met de richtlijnen waarmee zij moeten werken.

Het betekent volstrekt niet dat zij met willekeur machtigingen afgeven, maar wel dat de ene conscientieuze controlerende tandarts met dezelfde richtlijnen volkomen gerechtigd is vrijwel geen enkele machtiging af te geven, en de andere kan menen dat vrijwel alle gevallen er onder vallen.

Het is ook bekend dat desondanks door onderlinge samenwerking en overleg de fouten van dit systeem ten dele worden genivelleerd.

Maar eveneens zou bij de controlerende tandartsen bekend moeten worden verondersteld, dat de achtergrond van de kritiek op het vigerende stelsel niet hen betreft.

Het „ernstige” protest lijkt ons dan ook niet geheel op zijn plaats, maar komt waarschijnlijk voort uit de verwachting dat zij in de ogen van buitenstaanders schuldig zouden zijn aan een toestand, welke – daarvan zijn wij overtuigd – ook hen allerminst bevredigt. En dit is zeker niet het geval.

Van orthodontische zijde hopen wij daarmede deze indruk, zo zij mocht zijn gewekt, te hebben weggenomen.

ORTHODONTIE EN LICHAAMSHOUDING

In het decembernummer werd onder bovenstaande titel een ingezonden stuk opgenomen van coll. SCHREINEMAKERS. Door een samenloop van omstandigheden is, mede als gevolg van tijdnood, op blz. 868 des schrijvers bedoeling niet voldoende tot zijn recht gekomen.

In plaats van de eerste alinea op genoemde bladzijde, te beginnen met: *Men kan stellen, dat elke verandering in de positie van de onderkaak...* enz. gelieve men te lezen:

Stelt men verder dat krachten, die een bestaande harmonie in het mondbodemgebied doorbreken, hun invloed zullen doen gelden op de overeenkomstige harmonie in de wervelkolom en men ervan overtuigd is dat een verandering in de stand van de schedel, door verplaatsing van het zwaartepunt, een verandering in het evenwicht van de wervelkolom moet veroorzaken, dan ligt de conclusie voor de hand dat — wil men tot een gezonde, d.w.z. normale lichaamsharmonie geraken — op de allereerste plaats door een veranderde instelling van de onderkaak enorm veel te bereiken zal moeten zijn. Of liever gezegd: in het juiste positie kiezen van de onderkaak ten opzichte van de bovenkaak moet een der kernpunten gelegen zijn voor een juiste beïnvloeding van het gehele groeiproces om tot een gezonde harmonische ontwikkeling te geraken.